

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 99/06-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. augusta 2006 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla, zo sudcu Jána Auxta a sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej prerokoval sťažnosť Ing. Š. K. a Mgr. M. K., obaja bytom B., zastúpených advokátom JUDr. M. G., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní o schválení príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľnosti súdnym exekútorom JUDr. J. J. 27. apríla 2004 sp. zn. Ex 002/04 na Okresnom súde Bratislava I vedenom pod sp. zn. 1 Er 1842/02 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. Š. K. a Mgr. M. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní o schválení príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľnosti súdnym exekútorom JUDr. J. J. 27. apríla 2004 sp. zn. Ex 002/04 na Okresnom súde Bratislava I vedenom pod sp. zn. 1 Er 1842/02 p o r u š e n é b o l o .

2. Ing. Š. K. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

3. Mgr. M. K. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je p o v i n n ý uhradiť Ing. Š. K. a Mgr. M. K. trovy konania spoločne a nerozdielne v sume 9 064 Sk (slovom deväťtisícšesťdesiatštyri slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet ich právneho zástupcu advokáta JUDr. M. G., B.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 99/06-16 z 5. apríla 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. Š. K. a Mgr. M. K. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní o schválení príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľnosti súdnym exekútorom JUDr. J. J. (ďalej len „súdny exekútor“) 27. apríla 2004 sp. zn. Ex 002/04 na Okresnom súde Bratislava I vedenom pod sp. zn. 1 Er 1842/02.

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 2147/05 z 30. júna 2006 doručeným ústavnému súdu 3. júla 2006,

z ktorého okrem iného vyplýva:

„Dovoľujem si poukázať na skutočnosť, že navrhovatelia, ktorí nie sú účastníkmi predmetného konania, využili možnosť a obrátili sa na vedenie tunajšieho súdu so sťažnosťou, ktorá bola v súlade so zák. č. 757/2004 Z. z. prešetrná pod Spr. 2147/05.

Sťažovateľom bolo odpovedané listom zo dňa 18. 10. 2005 napriek tomu, že nie sú účastníkmi konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. Er 1842/2002 (ust. § 37, § ust, § 150 ods. 2 a nasl. Exekučného poriadku).

Z obsahu spisového materiálu sp. zn. Er 1842/2002 vyplýva, že boli vykonané nasledovné úkony: (...)

- návrh na schválenie príklepov udelených na dražbe nehnuteľností súdnym exekútorom JUDr. J. J. doručený súdu dna 25. 06. 2004 s prílohami

- vyjadrenie oprávnenej k vznesenej námietke povinnej proti udeleniu príklepu doručené súdu dňa 01. 07. 2004 s prílohami (...)

- pokyn zákonnej sudkyne zo dňa 19. 10. 2004 - stanovený termín pojednávania na deň 26. 11. 2004 o 8,30 hod, lustrum návrhu na vylúčenie veci z exekúcie, výzva Katastrálnemu úradu B. Správa katastra B. (...)

- zápisnica o pojednávaní konanom dňa 26. 11. 2004 (...)

- vyjadrenie oprávnenej doručené súdu dňa 13. 12. 2004 (...)

- uznesenie č. k. Er 1842/2002, EX 628/2002-131 zo dňa 22. 12. 2004 (súd námietky povinnej zamietá, súd neschvaľuje udelenie príklepu vydražiteľovi Mgr. R. G.) (...)

- vyjadrenie oprávnenej doručené súdu dňa 05. 01. 2005

- list Generálnej prokuratúry SR zo dňa 31. 01. 2005 (Mgr. R. G. podala podnet na podanie mimoriadneho dovolania) - žiadosť o zapožičanie súdneho spisu sp. zn. Er 1842/2002 k ich sp. zn. VI/1 Pz 45/05-9 (...)

- doručenie súdneho spisu sp. zn. Er 1842/2002 GP SR dňa 08. 02. 2005 (...)

- MIMORIADNE DOVOLANIE DORUČENÉ NS SR dňa 27. 07. 2005 (...)

- list zákonnej sudkyne zo dňa 23. 02. 2006 adresovaný NS SR - žiadosť o vrátenie súdneho spisu sp. zn. Er 1842/2002, prípadne o oznámenie spisovej značky pod ktorou je konanie vedené a v akom štádiu sa konanie nachádza z dôvodu nutnosti rozhodnúť o návrhu na odobratie cestovných dokladov

- rozsudok NS SR č. k. 1 M Cdo 13/2005-168 zo dňa 27. 03. 2006 právoplatný

dňa 24. 04. 2006

- súdny spis vrátený z NS SR dňa 15. 05. 2006 Okresnému súdu Bratislava I

- úradný záznam dozornej úradníčky o vrátení súdneho spisu NS SR tunajšiemu súdu (z doručovacieho zošita vyplýva, že spis prevzal p. T. súdny doručovateľ dňa 15. 05. 2006)

Ak Ústavný súd SR dospeje k záveru, že je nutné sťažnosť sťažovateľov, ktorí nie sú účastníkmi konania prejednať, poukazujem na skutočnosť, že v konaní pred tunajším súdom nedošlo k zavineným zbytočným prietahom. Vec bola zapožičaná GP SR dňa 08. 02. 2005 z dôvodu podania mimoriadneho dovolania. NS SR vo veci rozhodol a súdny spis vrátil Okresnému súdu Bratislava I až dňa 15. 05. 2006.

Z dôvodu neprimerane vysokého stavu pridelených vecí v oddelení zákonnej sudkyne a s poukazom na závažnosť riešeného právneho problému, bolo potrebné poskytnúť konajúcim sudcom čas na naštudovanie danej problematiky a až po vyslovení právneho názoru NS SR je možné vo veci o návrhu na schválenie udeleného príklepu rozhodnúť.

Opakovane konštatujem, že ako to vyplýva z priebehu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. Er 1842/2002 nedošlo k zbytočným prietahom v konaní pred Okresným súdom Bratislava I, vec sa nachádzala na GP SR a na NS SR z dôvodu podaného mimoriadneho opravného prostriedku.

S poukazom na uvedené si dovoľujeme navrhnúť váženému Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby bola vzatá na vedomie skutočnosť, že súd konal v súlade s platnými právnymi predpismi s ohľadom na závažnosť riešenej právnej problematiky a množstvo vecí vybavovaných v oddelení zákonnej sudkyne.

Sťažovatelia nie sú účastníkmi konania vedeného pod sp. zn. Er 1842/2002, v konaní nedošlo k zavinenému prietahu Okresným súdom Bratislava I, a preto dávam na zváženie, či v danom prípade je dôvod na priznanie uplatneného finančného zadostučinenia sťažovateľom.“

Rovnaké skutočnosti zistil aj ústavný súd z obsahu sťažnosti a jej príloh, súdneho spisu a z vyjadrení účastníkov.

Navyše ústavný súd zistil, že po vrátení spisu z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v máji 2006 okresný súd 12. júla 2006 schválil udelenie príklepu sťažovateľom

pri dražbe nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území K. v okrese D. (ďalej len „nehnuteľnosti v okrese D.“), ktoré je predmetom sťažnosti, a 24. júla 2006 bol doručený spis na rozhodnutie ústavnému súdu. V súčasnosti sa uznesenie doručuje účastníkom konania.

Právny zástupca sťažovateľov sa k stanovisku okresného súdu vyjadril podaním doručeným ústavnému súdu 19. júla 2006, v ktorom okrem iného uviedol:

«Vo vyjadrení sa Okresného súdu Bratislava I k vecnej stránke prijatej sťažnosti sa Okresný súd odvoláva na skutočnosť, že spis si vyžiadala Generálna prokuratúra Slovenskej republiky z dôvodu podaného mimoriadneho dovolania a uvádza, že skutočnosť, že vo veci bolo podané mimoriadne dovolanie nie je dôvodom na konštatovanie, že v predmetnom konaní bolo porušené právo navrhovateľov na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov.

Nakoľko podané mimoriadne dovolanie bolo podané vo veci súvisiacej s exekučným spisom Ex 628/2002 a nie vo veci súvisiacej s exekučným spisom Ex 002/2004, týkajúcej sa dražby rod. domu v K., kde sa sťažovatelia stali vydražiteľmi (oba ex. spisy sú súčasťou konania vedeného na OS Bratislava I pod sp. zn. I Er 1842/2002), je z uvedeného vyjadrenia Okresného súdu zrejmé, že Okresný súd sa nedostatočne oboznámil so spisovým materiálom I Er 1842/2002 a jeho odpoveď nie je vyjadrením sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti. Inak by Okresný súd zrejme dospel k zisteniu, že mimoriadne dovolanie sa týka exekúcie, v ktorej sťažovatelia nevystupujú a o ktorej Okresný súd rozhodol Uznesením o neschválení príklepu zo dňa 22. 12. 2004, napadnutým mimoriadnym dovolaním.

Vo veci príklepu Ex 002/2004 Okresný súd totiž do dnešného dňa vôbec nerozhodol. Vo veci nebolo sťažovateľom do dnešného dňa doručené žiadne Uznesenie, t. j. ani Uznesenie o neschválení príklepu, ako tomu bolo vo veci Ex 628/2002. Sťažovatelia vydražili nehnuteľnosť dňa 27. 4. 2004. Dňa 25. 6. 2004 podal exekútor na Okresný súd Bratislava I návrh na schválenie dvoch identicky procesné vedených príklepov. Vo veci jedného z nich (Ex 628/2002) súd rozhodol dňa 22. 12. 2004 a vo veci druhého (Ex 002/2004) ku dnešnému dňu, t. j. viac ako dva roky po podaní, nerozhodol. Sťažovatelia sú naďalej v právnej neistote. Ich vec nebola ku dnešnému dňu Okresným súdom prerokovaná, pričom nie sú im známe dôvody, pre ktoré súd nekoná. Na základe vlastnej

iniciatívy sťažovateľov, ktorí sa skontaktovali s vydražiteľkou vo veci Ex 628/2002 Mgr. R. G., sa im od uvedenej podarilo zistiť, že v jej veci súd príklep neschválil, na základe čoho podala návrh na mimoriadne dovolanie a o jej veci rozhodne Najvyšší súd. O dôvodoch, pre ktoré však Okresný súd nerozhodol vo veci sťažovateľov, neboli sťažovatelia informovaní a tieto dôvody im súd neoznámil ani na základe ich sťažnosti na Okresný súd zo dňa 25. 7. 2005. (...)

Okresný súd vo svojom vyjadrení uvádza, že sťažovateľa nie sú účastníkmi konania.

Čl. 48 ods. 2 Ústavy priznáva „každému právo na prerokovanie jeho veci bez prietáhov“. Judikatúra Ústavného súdu (II. ÚS 64/97) k tomu zaujala stanovisko: „Slovo každý neoznačuje kohokoľvek, ale iba osobu, ktorá má záujem na odstránení právnej neistoty“. Jednoznačne sú sťažovatelia v zmysle uvedeného osobami, ktorých vec je rozhodovaná v súdnom konaní a ktorí majú záujem na odstránení právnej neistoty. Rovnako čl. 6 ods. 1 európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie č. 209/1992 Zb.) priznáva „každému právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...“ Európsky súd judikoval viackrát: „Pojem občianske práva a záväzky nie je možné interpretovať iba odkazom na vnútroštátne právo štátu, ktorý je stranou sporu; čl. 6 sa aplikuje bez ohľadu na status strán, na charakter právneho poriadku, ktorým sa riadi spôsob, akým má byť spor rozhodnutý, a na charakter orgánu, ktorý má v danej veci právomoc; je postačujúce, že výsledok konania má byť rozhodujúci pre občianske práva a záväzky“ (rozsudok vo veci Bentham, 1985, A-97, § 34). Judikatúra európskeho súdu chápe občianske práva a záväzky ako občianskoprávne práva a záväzky a vlastnícke právo nepochybne patrí medzi občianske práva v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Dohovor teda vôbec neberie do úvahy procesné postavenie. Keďže v danom konaní sa jednoznačne rozhoduje o práve sťažovateľov v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru, je povinnosťou štátu zabezpečiť prostredníctvom zákonov, že sťažovatelia budú mať garantované všetky práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Dohovor má podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy prednosť pred našimi zákonmi, pričom podľa nálezu ústavného súdu I. ÚS 3/2001 pri podávaní výkladu ústavy majú práva a slobody zaručené medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách podporný význam a zároveň pri vymedzení obsahu ústavou

zaručených práv a slobôd ústavný súd prihliada, pokiaľ to ústava nevyklučuje, na znenie príslušných medzinárodných zmlúv a judikatúru k nim sa vzťahujúcu. Výklad dohovorom zaručených práv a slobôd ESLP je jednou z orientačných smerníc, prostredníctvom ktorých ústavný súd postuluje normatívny obsah súvisiacich práv a slobôd zaručených ústavou. V danej veci je táto vkladová technika relevantná, pokiaľ ide o súvislosť obsahu práva zaručeného v čl. 46 ods. 2 ústavy s obsahom práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ust. § 37 ods. 1 exekučného poriadku taxatívne určuje okruh účastníkov konania, pričom účastníkom konania vo vymedzenej časti je aj ten, komu takéto postavenie priznáva zákon. Exekučný poriadok implicitne priznáva sťažovateľom postavenie účastníka konania tým, že v ust. § 148 ods. 2 Exekučného poriadku určuje, že sa sťažovateľom má doručiť uznesenie o príklepe. Nakoľko ust. § 37 ods. 1 exekučného poriadku treba vykladať v súlade s Dohovorom, mám za to, že sťažovateľov treba pokladať za účastníkov konania.»

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodne iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého

jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci (1), správanie účastníka (2) a postup súdu (3). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (obdobne III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľnosti v okrese D. vedenom pod sp. zn. 1 Er 1842/02, v ktorom sťažovatelia sú účastníkmi konania, došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd zo skutočností uvádzaných okresným súdom ani z obsahu spisu nezistil takú okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o takej zložitosti posudzovanej veci (právnej, resp. faktickej), ktorá by mohla negatívne ovplyvniť jej doterajší priebeh, no najmä doterajšiu dĺžku konania.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd zo spisu nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mohla byť zohľadnená v neprospech sťažovateľov. Ani okresný súd nemal k ich správaniu námietky.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci nečinný, a to od doručenia návrhu na schválenie príklepov udelených na dražbe nehnuteľností v okrese D. súdnym exekútorom (25. jún 2004), do 12. júla 2006, keď vo veci rozhodol (nečinnosť viac ako 24 mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas tohto obdobia súd nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia ako vydražiteľia nehnuteľnosti v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzali, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05). Pozícia sťažovateľov ako vydražiteľov nehnuteľnosti sa dá podriadiť pod ustanovenie čl. 127 ods. 1 ústavy („... namietajú porušenie svojich základných práv...“).

Ústavný súd preto nemohol akceptovať ani argumenty okresného súdu, že konal bez zbytočných prietáhov v konaní o schválení udeleného príklepu na nehnuteľnosti v okrese D. a to, že sťažovatelia neboli účastníkmi konania, pretože to zo súdneho spisu a konkrétnych okolností prípadu nevyplýva.

Takisto podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

Keďže efektívny výkon rozhodnutia dražbou nehnuteľností predpokladá aj vydanie súdneho rozhodnutie o schválení príklepu, ktoré má významné právne účinky a podstatným spôsobom zasahuje do subjektívnych práv a povinností účastníkov, ako aj iných subjektov exekučného konania, a okresný súd bol vo veci nečinný viac ako 24 mesiacov, preto ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu sp. zn. 1 Er 1842/02 v predmetnej exekučnej veci bolo porušené základné právo sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

Aj napriek zisteniu ústavného súdu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd neprikázal okresnému súdu, aby vo veci konal vzhľadom na to, že okresný súd 12. júla 2006 vo veci rozhodol a 13. júla 2006 dal pokyn na doručenie uznesenia účastníkom konania a zúčastneným osobám.

III.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“.

Sťažovatelia žiadali priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 150 000 Sk. Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujú tým, že „*Nečinnosťou súdu sú sťažovatelia vystavení právnej neistote. Napriek tomu, že nehnuteľnosť vydražili, zaplatili najvyššie podanie, nikto proti udeleniu príklepu na dražbe nevzniesol námietky, nie sú dodnes vlastníkami vydraženej nehnuteľnosti*“.

V dôsledku zistených skutočností preto ústavný súd považoval za potrebné rozhodnúť aj o priznaní finančného zadosťučinenia. Pri jeho priznaní vychádzal z princípov spravodlivosti a z potreby zavŕšenia ochrany základného práva sťažovateľov. Ústavný súd považoval za primerané priznať sťažovateľom sumu po 30 000 Sk.

Napokon ústavný súd rozhodol aj o úhrade trov sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. M. G. Pri určení sumy náhrady trov vychádzal ústavný súd v súlade s ustanoveniami § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2005, ktorá bola 16 381 Sk, a z toho, že za jeden úkon vykonaný v roku 2006 patrí odmena pre každého sťažovateľa v sume 2 730 Sk. Základná sadzba tarifnej odmeny bola však znížená o 20 %, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“. V prípade jedného sťažovateľa tvorí táto náhrada trov konania (za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2006 spolu s režijným paušálom 2 x 164 Sk) sumu 4 532 Sk. Podľa tejto vyhlášky bola priznaná celková náhrada trov právneho zastúpenia pre dvoch sťažovateľov spolu v sume 9 064 Sk.

Nárok právneho zástupcu sťažovateľov na úhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 32 000 Sk ústavný súd nepriznal, pretože trovy neboli vyčíslené a vypočítané podľa citovanej vyhlášky.

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2006